

Bài Sáu

Cây Sự Sống Và Cây Tri Thức Thiện Ác

Đọc Kinh Thánh: Sáng. 2:9;
16-17; Gi. 5:39-40; 2 Cô. 3:6b

- I. Cây sự sống tượng trưng cho Christ là Đấng truyền sự sống cho con người, làm con người vui thích và thỏa mãn—Sáng. 2:9; Gi. 14:6a; 10:10b; 6:63; 1 Cô. 15:45b; đc. Gi. 15:1; Xuất. 15:25:**
- A. Cây sự sống là trung tâm của vũ trụ; theo mục đích của Đức Chúa Trời, trái đất là trung tâm của vũ trụ, vườn Ê-đen là trung tâm của trái đất, và cây sự sống là trung tâm của vườn Ê-đen.
 - B. Chúng ta phải nhận thức rằng toàn thể vũ trụ tập trung vào cây sự sống này; không điều gì là trung tâm và quan trọng đối với cả Đức Chúa Trời lẫn con người hơn là cây sự sống.
 - C. Việc Đức Chúa Trời đặt con người trước cây sự sống cho thấy Đức Chúa Trời muốn con người nhận Ngài làm sự sống, bằng cách ăn Ngài theo cách hữu cơ và đồng hóa Ngài theo cách trao đổi chất, hầu cho Đức Chúa Trời có thể trở nên chính thành phần cấu tạo của bản thể con người—Gi. 6:35, 57.
 - D. Theo Giăng 1:1 và 4, sự sống ở trong Lời là chính Đức Chúa Trời; sự sống này – tức sự sống thần thượng, đời đời, phi thọ tạo của Đức Chúa Trời – là Christ (Gi. 11:25; 14:6a; Cól. 3:4a), hiện thân của Đức Chúa Trời (2:9).
 - E. Cây sự sống mọc theo hai bên bờ sông nước sự sống (Khải. 22:1-2), cho thấy rằng đó là cây nho; vì Đấng Christ là cây nho (Gi. 15:1) và cũng là sự sống này, nên Ngài là cây sự sống.
 - F. Đấng Christ đã trải qua tiền tình nhục hóa, đóng đinh và phục sinh hầu cho con người có sự sống và sống bằng cách ăn Ngài—Gi. 10:10b; 6:51, 57, 63.
- II. Cây tri thức thiện ác tượng trưng cho Sa-tan là nguồn sự chết cho con người—Sáng. 2:9, 17; Hê. 2:14:**
- A. Cây tri thức thiện ác cũng tượng trưng cho mọi điều ở ngoài Đức Chúa Trời, vì bất cứ điều gì không phải là chính Đức Chúa Trời, bao gồm luôn những điều tốt, thậm chí những điều thuộc linh và những điều thuộc tôn giáo, đều có thể bị Sa-tan là kẻ xảo quyệt lợi dụng để đem đến sự chết cho con người.
 - B. Ngay cả Kinh Thánh được Đức Chúa Trời cảm thúc và kinh luật được Đức Chúa Trời ban cho cũng có thể bị Sa-tan là cây tri thức lợi dụng để đem đến sự chết—Gi. 5:39-40; 2 Cô. 3:6.
- III. Mạng lệnh đầu tiên của Đức Chúa Trời cho con người liên quan đến việc ăn chứ không phải cách cư xử của con người—Sáng. 2:16-17:**
- A. Ăn là vấn đề trọng yếu đối với con người, một vấn đề sinh tử; kết quả và phần định của con người trước mặt Đức Chúa Trời hoàn toàn tùy thuộc vào những gì người đó ăn.

- B. Nếu ăn cây sự sống, con người sẽ nhận được Đức Chúa Trời là sự sống và hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời; nếu ăn cây tri thức, con người sẽ nhận Sa-tan là sự chết và bị hấn chiếm đoạt cho mục đích của hấn.
- C. Lệnh cấm Đức Chúa Trời ban là một lời cảnh báo cho con người (cc. 16-17; đc. Êph. 2:1), điều đó bày tỏ cho thấy:
 - 1. Sự vĩ đại của Đức Chúa Trời trong việc dựng nên con người với một ý chí tự do để con người có thể tự nguyện lựa chọn Ngài và không ở dưới sự ép buộc.
 - 2. Tình yêu của Đức Chúa Trời đối với con người.
 - 3. Đức Chúa Trời muốn con người ăn cây sự sống để tiếp nhận Đức Chúa Trời vào trong con người làm sự sống của mình.

IV. Cây sự sống làm cho con người lệ thuộc Đức Chúa Trời (Gi. 15:5), trong khi cây tri thức khiến con người phản loạn với Đức Chúa Trời và độc lập với Ngài (đc. Sáng. 3:5):

- A. Hai cây dẫn đến hai con đường – con đường sự sống và con đường sự chết – chạy dài suốt cả Kinh Thánh và kết thúc trong sách Khải Thi.
- B. Sự chết khởi đầu với cây tri thức (Sáng. 2:17) và kết thúc với hồ lửa (Khải. 20:10, 14); sự sống khởi đầu với cây sự sống và kết thúc trong Giê-ru-sa-lem Mới, tức thành phố nước sống (22:1-2).

V. Chúng ta cần thấy con đường của cây sự sống trải suốt Kinh Thánh:

- A. A-bên tiếp xúc Đức Chúa Trời theo cách của Đức Chúa Trời—Sáng. 4:4.
- B. Sét và Ê-nót kêu danh Chúa—c. 26.
- C. Hê-nóc đồng đi với Đức Chúa Trời—5:22, 24.
- D. Nô-ê đồng đi với Đức Chúa Trời và làm việc với Đức Chúa Trời—6:9, 13-14.
- E. Áp-ra-ham sống trong sự hiện ra của Đức Chúa Trời và kêu danh Chúa—Công. 7:2; Sáng. 12:7-8; 17:1; 18:1.
- F. Y-sác sống trong sự hiện ra của Đức Chúa Trời và kêu danh Chúa—26:2, 24-25.
- G. Gia-cốp sống trong sự hiện ra của Đức Chúa Trời và kêu danh Chúa—35:1, 9; 48:3.
- H. Môi-se sống trong sự hiện ra và hiện diện của Đức Chúa Trời—Công. 7:30; Xuất. 3:2, 16; 33:11, 13-15; 34:29; 25:9.
- I. Con cái Israel hành trình trong hiện diện của Chúa—13:21-22; Dân. 14:14.
- J. Giô-suê sống và làm việc trong hiện diện của Chúa—G-suê. 1:5-9.
- K. Ghi-đê-ôn chiến đấu trong hiện diện của Chúa—Quan. 6:12, 16.
- L. Sa-mu-ên cầu nguyện và kêu danh Chúa—1 Sa. 12:23; 15:11; Thi. 99:6; Giê. 15:1.
- M. Đa-vít tin cậy Đức Chúa Trời, trông đợi Đức Chúa Trời và vui hưởng Đức Chúa Trời là sự sống—1 Sa. 17:37, 45; 30:6; Thi. 27:4, 8, 14; 36:8-9.

- N. Đa-ni-ên không ngừng cầu nguyện với Đức Chúa Trời và liên tục tiếp xúc với Ngài—Đa. 6:10-11; 9:2-4; 10:1-3, 12.
- O. Jesus là Con Đức Chúa Trời, sống bởi Đức Chúa Trời—Gi. 5:19; 6:57; 14:10.
- P. Tín đồ Tân Ước sống bởi Chúa và vui hưởng Chúa—15:5; 6:57; 14:19; 6:35; 15:11; 16:24; 17:13; 1 Gi. 1:4.
- Q. Phao-lô sống Chúa ra—Ga. 2:20; Phil. 1:19-21a.
- R. Hội thánh là Thân thể Đấng Christ, sống bởi Đấng Christ là sự sống—Êph. 1:22-23; Côl. 3:4.
- S. Giê-ru-sa-lem Mới được duy trì bởi sông nước sự sống và cây sự sống—Khải. 22:1-2.

VI. Chúng ta cần thấy con đường của cây sự chết trải suốt Kinh Thánh:

- A. Ca-in dâng của lễ cho Đức Chúa Trời theo cách riêng của ông, không theo cách của Đức Chúa Trời; ông đã giết em mình và rời khỏi hiện diện của Chúa—Sáng. 4:3-9, 16.
- B. Nim-rôt, một thợ săn mạnh mẽ trước mặt Chúa, là người hoàn toàn độc lập với Đức Chúa Trời, xây dựng một vương quốc cho chính mình và khởi đầu của vương quốc đó là Ba-bên—10:8-11.
- C. Người dân tại Ba-bên tổ chức một hội đồng, và kết quả là xây dựng một tháp cao để rạng danh con người và lập một thành làm di sản của họ—11:3-4.
- D. Lót trôi giạt khỏi đường sự sống do chọn lựa theo cách nhìn của mình—13:10-13; đc. cc. 14-15, 18.
- E. Ê-sau đã bán quyền trưởng nam vì mục đích thỏa mãn sự thèm ăn của mình—25:30-34.
- F. Pha-ra-ôn phản loạn nghịch cùng Đức Chúa Trời và lòng của ông cứng cõi đối với Đức Chúa Trời—Xuất. 5:2; 7:13, 22; 8:15, 19, 32; 9:34-35.
- G. A-rôn nghe lời dân sự mà hành động cách độc lập, làm nên một hình tượng bằng vàng—32:1, 4, 24.
- H. Na-đáp và A-bi-hu dâng “lửa lạ” cho Đức Chúa Trời—Lê. 10:1-2.
- I. Mi-ri-am và A-rôn chống nghịch Môi-se, không phải là kết quả của việc họ tiếp xúc Đức Chúa Trời mà vì động cơ riêng—Dân. 12:1-2, 9-15.
- J. Mười thám tử thất bại do nhìn hoàn cảnh trong xứ theo mắt của mình; họ thất bại vì đã cậy vào sự hiểu biết của mình và không tin cậy Chúa—Dân. 13:28, 32-33; đc. 13:30; 14:6-9.
- K. Cô-rê và đồng bọn đã tấn công uy quyền đại diện của Đức Chúa Trời—Dân. 16:1-3.
- L. Sau-lơ hành động cách độc lập và không làm theo ý Chúa; trái lại, ông xử lý kẻ thù theo sở thích của ông—1 Sa. 15:8, 11, 22-23.
- M. Áp-sa-lôm phản nghịch cha là vua Đa-vít—2 Sa. 15:10-13.

- N. A-háp là vị vua độc ác, ông lấy Giê-sa-bên, một người vợ hiêm độc và thờ hình tượng, và xây đền thờ cho Ba-anh, hình tượng nổi tiếng nhất thời đó—1 Vua. 16:30-32.
- O. Các thầy tế lễ thượng phẩm và kinh luật gia hiểu biết văn tự của Kinh Thánh mà không biết sự sống trong Kinh Thánh—Mat. 2:4-6.
- P. Ni-cô-đem tìm kiếm tri thức, nhưng điều ông cần là sự sống mới—Gi. 3:1-3.
- Q. Những người tôn giáo Do Thái tra cứu Kinh văn vì tưởng rằng trong đó họ có sự sống đời đời, nhưng họ không đến với Chúa để được chính sự sống—5:39-40.
- R. Các kinh luật gia và người Pha-ri-si nắm vững tri thức về kinh luật nhưng vẫn còn ở dưới ách nô lệ của tội—8:5, 9, 34.
- S. Các môn đồ, những người từng ở với Chúa, vẫn còn nắm giữ sự hiểu biết truyền thống về tôn giáo khi họ thấy một người mù từ lúc mới sinh—9:1-3.
- T. Ma-thê bị con đường tri thức chiếm hữu, nắm giữ sự hiểu biết về những dạy dỗ đúng đắn liên quan đến sự phục sinh vào ngày cuối cùng—11:23-25.
- U. Phi-e-rơ, sau khi nhận được sự khai thị từ Cha thuộc trời, ông xoay vào tâm trí và bị Sa-tan lợi dụng để cản trở Chúa đến với thập tự giá—Mat. 16:17, 21-23.
- V. Giu-đa luôn bị những ý tưởng về tiền bạc chiếm hữu, ông mở chính mình ra cho ma quỷ, và đã phản bội Chúa vì ba mươi miếng bạc—Gi. 12:4-6; 13:2, 27; Mat. 26:15; 27:5.
- W. Dân Do Thái vô tín giữ kinh luật và họ đã xử tử Chúa Jesus theo kinh luật—Gi. 19:7.
- X. Sau-lơ người Tạt-sơ, một người sốt sáng hàng đầu về tôn giáo, ông đã bắt bớ Hội thánh cho đến khi Đức Chúa Trời khai thị Con Ngài trong ông—Ga. 1:13-16; 2:20.
- Y. Tín đồ Cô-rin-tô được giàu có trong mọi tri thức, nhưng họ đã lên mặt và vẫn còn là con đò trong Christ—1 Cô. 1:5; 8:1; 3:1.
- Z. Triết lý Trí huệ giáo gây hư hỏng và làm nhiều tín đồ lệch khỏi việc vui hưởng Christ là sự sống của họ—Côl. 2:8, đ.c. với câu 6.
- AA. Những người bất đồng trong Hội thánh tạo ra những sự chia rẽ và gây vấp ngã, trái nghịch với sự dạy dỗ về gia tể của Đức Chúa Trời—La. 16:17; 1 Ti. 1:4.
- BB. Sự dạy dỗ của Ba-la-am, sự dạy dỗ của phe phái Ni-cô-la và sự dạy dỗ của Giê-sa-bên đã lừa dối các Hội thánh đầu tiên, họ đã xoay khỏi việc ăn Chúa và dự tiệc với Ngài—Khải. 2:14-15, 20, 24, 7, 17; 3:20.
- CC. Anti-christ sẽ là kẻ bất pháp, con của sự hư mất; hắn sẽ là kẻ không lồ trên con đường tri thức, và phần định của hắn là bị ném vào hồ lửa với Sa-tan, nguồn sự chết—Khải. 13:5-8; 2 Tê. 2:3-4; Khải 19:20; 20:10.

DD. “Vấn tự làm cho chết, nhưng Linh ban sự sống”—2 Cô. 3:6b:

1. Kinh Thánh bằng vấn tự chết là điều thuộc về cây tri thức sẽ làm cho chết nhưng Linh, Đấng thuộc về cây sự sống, thì ban sự sống.
2. Ngoài con đường tri thức, có con đường sự sống (đc. Phục. 30:19-20); ngợi khen Chúa vì sự chọn lựa sự sống!